

Resolució 24/2025, de 16 de gener**Número d'expedient de la Reclamació:** 1030/2024**Administració reclamada:** Departament d'Interior. Direcció General de la Policia.**Informació reclamada:** Diversa informació d'accidents de caça amb resultat de lesió o mort.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial

Resum: En relació amb l'accés a les dades reclamades cal considerar que les que puguin figurar en els sistemes d'informació dels Mossos d'Esquadra i que tenen com a destinatari l'autoritat policial o governativa de la Generalitat han de ser considerades informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIGB. Per contra, aquelles dades que figurin en documents elaborats per aquest cos en l'exercici de les competències que li són pròpies com a autoritat judicial i en el marc d'aquestes actuacions judicials no els hi és d'aplicació l'LTAIPBG i per tant, no es poden considerar informació pública en el marc de la llei de transparència.

Pel que fa a les dades de caràcter personal cal tenir en compte el RGPD. Així, i d'acord amb l'article 4.1 del RGPD s'entén com a dada personal tota aquella informació d'una persona física identificable o identificable i d'aquesta protecció s'exclou les dades personals que afecten a persones difuntes. D'entrada, conèixer el nombre d'accidents de caça no és informació que, per si mateixa, permeti identificar o fer identificables persones físiques. No obstant això, facilitar aquesta informació en un context (data, municipi, lesió/mort, si la víctima formava part de la cacera o no, si l'accident és per autolesió o no, etc.) pot determinar un risc raonable d'identificació de les persones afectades. Convé afegir que des de la perspectiva de les categories de dades personals que poden veure's afectades per la sol·licitud, sembla clar que la persona reclamant podria conèixer de manera indirecta dades relatives a la salut de la víctima i dades relatives a la comissió d'una infracció penal o administrativa. Tenint en consideració els arguments esgrimits pel Departament respecte al criteri dels 20.000 habitants, que aquesta informació afecta a dades personals que podria ser identificades, que parcialment s'ha lliurat informació a un nivell de segmentació i que el Departament ha manifestat que "han estat facilitades totes aquelles dades de les que es disposa", es desestima el dret d'accés a la informació sol·licitada pel que fa als accidents de caça amb ferits. Pel que fa als accidents de caça amb resultat de mort, s'estima parcialment el dret d'accés pel que fa a la data, municipi i motiu ja que la protecció de dades no afecta a les persones difuntes i es desestima conèixer si la mort ha estat per autolesió o no perquè en cas d'un accident amb mort causat per una tercera persona, podria comportar la seva identificació.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Entitats. Associacions. Dades. Atestats. Caça. Accidents. Tipus d'accidents. Permisos. Armes. Reclamació contra estimació parcial. Dades anonimitzades. Límits. Protecció de dades. Informació pública. Informació judicial. Estimació parcial.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà**Antecedents**

1. El 22 de juliol de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 1030/2024 presentada per una persona en qualitat de representant de la Llaga per a la Defensa del Patrimoni Natural

(DEPANA) en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent contra el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. La persona reclamant manifesta que ha rebut resposta de l'Administració i que se li ha lliurat parcialment la informació.
3. El 22 d'abril de 2024 l'entitat reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a informació pública (SAIP) demanant dades relatives al nombre d'accidents amb arma de foc, ocasionats per l'exercici de la caça, en els últims 30 anys, que haguessin causat lesions o mort .
4. El 18 de maig de 2024 el Departament dona resposta a la sol·licitud facilitant les dades de les que es disposava que eren de persones mortes des de 2006 i de les persones ferides des de 2014 circumscrit a l'àmbit territorial de la província.
5. El 18 de juny la persona reclamant presenta novament una sol·licitud d'accés a la informació pública i concreta la seva petició en:
"- El nombre d'accidents amb arma de foc, en l'exercici de la caça, que han assistit els Mossos d'Esquadra en els últims 30 anys, que hagin causat lesions o mort, tot senyalant el municipi en el que han ocorregut i la data, així com els atestats derivats d'aquests accidents. Així mateix, es prega que es diferenciï entre; a) els accidents que han resultat en lesions o mort; b) si les víctimes d'aquests accidents, ja sigui per lesió o mort: i) formen part de la cacera i l'accident és fruit de la seva pròpia arma (autolesió); ii) formen part de la cacera i l'accident és fruit d'un altre membre de la cacera; iii) no formen part de la cacera (tercers) i l'accident és fruit d'un membre de la cacera".
6. El 12 de juliol la Direcció General de la Policia resol "Estimar parcialment la sol·licitud d'accés a la informació pública formulada pel XXX per la que sol·licita accés a la data, municipi i atestat que estigui relacionat amb les dades que li foren facilitades en data 10 de maig de 2024 relatives als accidents de cacera amb resultat de mort o lesions i que es determini el buit pel que fa a les persones ferides des de 2006 per tal de facilitar-li únicament la relació de municipis superiors a vint mil habitants on haurien ocorregut els fets".

Se li facilita relació d'accidents de caça amb mort comptabilitzats per les Unitat Regional de Medi Ambient (URMA) del període 2006-2023 indicant l'any, motiu, província i comarca o grup de comarques per als accidents ocorreguts en municipis inferiors a 20.000 habitants i el municipi en els casos de municipis de més de 20.000 habitants; i amb els mateixos criteris pels casos d'accidents de caça amb ferits comptabilitzats per les URMA pel període 2014-2023.

Aquesta estimació parcial es basa en el següent:

Es fa referència als límits de l'article 21.1, concretament els relatius a la seguretat pública (a) i la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries (b); i a la Disposició Addicional Primera de la Llei 19/2014 relativa a "Regulacions especials del dret d'accés a la informació pública", que preveu que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei.

Que l'atestat policial és, d'acord amb l'article 292 i següents de la Llei d'Enjudiciament Criminal (LEC) "és una documentació que elabora la Policia Judicial davant la comissió d'un fet presumptament delictiu amb un únic destí i objecte, que és posar-ho a disposició de l'autoritat judicial o fiscal per tal que procedeixi a la seva investigació i, en el seu cas enjudiciament, mitjançant la incoació del procediment judicial penal que correspongui en atenció a la qualificació jurídica dels fets". "En tant que els atestats formen part d'un procediment judicial, fa que estiguin sotmesos a les mateixes exigències de secret que les diligències judicials, tal i com preveu l'art. 301 la LEC que estableix que "les diligències del sumari seran secretes fins que s'obri el judici oral amb les excepcions determinades en la present Llei".

Que a la "petició d'informació li és d'aplicació l'establert en la sentència núm. 61/2020 de 8 setembre de 2020, dictada pel Jutjat Central Contenciós Administratiu núm. 11 en el procediment ordinari núm. 116/2019, estimatòria del recurs contenciós administratiu promogut contra una resolució del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno segons la qual "los atestados policiales pierden la naturaleza puramente administrativa que podría tener un informe elaborado en un Ministerio, pues al formar parte de las actuaciones judiciales cuya comisión se investiga y, eventualmente se enjuicia, pasa a formar parte del expediente judicial y por ello, la autoridad competente para otorgar o no el acceso a los mismos es la judicial, por cuanto constituyen parte de la documental obrante en el procedimiento, al igual que un informe pericial, o cualquier otro documento."

En conseqüència, la petició ha de ser desestimada, en tant que es tracta de documentació que forma part d'actuacions judicials sobre les quals ni la Direcció General de la Policia ni la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra poden disposar, havent de sotmetre's la sol·licitant al règim que constitueixen les normes que regulen el mode i condicions d'accés a la informació continguda en les actuacions judicials, l'aplicació de la qual preval sobre qualsevol altra norma, en aquest cas la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

La situació descrita s'incardina doncs, principalment, en el que disposa l'apartat segon de la Disposició Addicional Primera de la Llei 19/2014, conforme el qual el dret d'accés a la informació pública en matèries que tenen establert un règim d'accés especial ha d'exercir-

se conforme allò regulat en la seva normativa específica. En aquest sentit, i tal com s'ha apuntat anteriorment, el règim d'accés de les diligències d'un procediment judicial està subjecte a un règim especial d'accés, el qual es troba regulat en la Llei d'Enjudiciament Criminal, en concret en els articles 292, 299 i 301, règim del qual també es fa ressò l'article 234 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial i l'art. 140 de la Llei d'Enjudiciament Civil.

Això porta a concloure a què la informació sol·licitada no pot obtenir-se de la Direcció General de la Policia, sinó dels òrgans judicials, i tot això sens perjudici de considerar que la mateixa també podria incardinar-se en el límit contingut en l'article 21.1.b) relatiu a la possibilitat real de posar en risc la prevenció, investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries”.

7. Pel que fa a les dates i municipis “en els que haurien tingut lloc els accidents amb arma de foc ocasionats per l'exercici de la caça, escau posar de manifest que no es poden facilitar dades relatives a municipis inferiors a vint mil persones ja que es podria comprometre la protecció a les dades personals de les persones afectades. És a dir, en àmbits territorials d'àmbit reduït seria possible identificar a la persona o persones afectades.

D'acord amb l'anterior, el facilitar informació relativa als accidents amb resultat de mort o lesions en àmbits territorials reduïts afectaria el dret a la protecció de dades personals en els termes previstos als articles 23 i 25 de la Llei i al límit de seguretat pública, per risc de les persones concernides, previst a l'article 21.1 a).

En canvi, sí escau facilitar, en la mesura que es pugui explotar, les dades relatives a municipis amb un número superior d'habitants”.

“Pel que fa al buit relatiu als anys respecte els que no li ha estat facilitada informació escau indicar que la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra no té manera de determinar els accidents ocorreguts abans del 2014 amb resultat de lesions ja que ens manquen eines per explotar les esmentades dades tant de manera automatitzada com manual. I, únicament es disposa o ha estat possible determinar manualment aquelles dades ja facilitades relatives a les persones mortes”.

Respecte aquesta Resolució, la persona reclamant en la Reclamació fa la següent consideració: “és impossible que no hi hagi cap ferit en el període del 2006 al 2014, i encara menys que el Departament d'Interior no disposi de cap dada, tenint en compte que els Mossos d'Esquadra son els competents per realitzar els atestats d'aquests accidents, en els quals ha de constar el detall del succeït. La resolució s'excusa dient que els atestats relacionats amb les dades facilitades no es poden lliurar en tant que es tracta de documentació que forma part d'actuacions judicials sobre les quals ni la Policia pot disposar. Tot i així, el sotasignat en cap cas demana l'accés als atestats, si més no els menciona com a evidència de que els Mossos d'Esquadra tenen la competència de

realitzar-los i, per tant, compten amb aquesta informació, la qual poden facilitar al sotassinat gràcies al registre, en seu policial, dels mateixos atestats". I és per això que "sol·licita que se li doni accés a la informació de manera completa, amb respecte al període de temps sol·licitat i als buits que presenta la informació atorgada".

8. El 6 d'agost de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació. Aquesta notificació va ser rebutjada pel sistema eNotum el 17 d'agost.
9. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
10. Donat que aquesta Comissió havia rebut una Reclamació anterior (876/2024) presentada per la mateixa persona reclamant on la part reclamada és el Cos d'Agents Rurals, ara part del Departament d'Interior, li demanem que prenguin en consideració aquest expedient.
11. El 23 d'agost la GAIP rep informe de la DGP exposant els antecedents de fets i els motius pels quals es va resoldre amb estimació parcial i que són coincidents amb els descrits anteriorment (antecedent 5) i s'amplia en el següent:
S'afegeix una única consideració fent referència a l'article 12.1 i 3 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra que determina les funcions que com a policia de seguretat ciutadana i com a policia judicial té encomanada la PGME.
"Establertes aquestes premisses, la informació que la persona interessada demana no és una informació de la que disposem ja que, com hem esmentat, no està categoritzada en el programari informàtic. No hi ha cap manera que es pugui determinar en base als nostres arxius i al tractament de les dades de la Direcció General de la Policia els accidents de caça que tinguin resultat lesiu abans de l'any 2014".
I afegeix que "atenent també al principi de bona administració que té en compte la relació entre recurs públic i activitat administrativa, no es considera eficient destinar recursos que bloquegen les funcions i tasques encomanades a la tasca de reelaboració tenint en compte que no disposem d'eines per a la reelaboració i que es tractaria d'una tasca manual que, d'altra banda, difícilment podria ser reelaborada. Fixades aquestes premisses i pel que respecta a les consideracions efectuades pel XXX, han estat facilitades totes aquelles

dades de les que es disposa”.

Es refereix a l'article 29 LTAIPBG que preveu que no s'admetran a tràmit les SAIP que, entre altres casos, sigui necessària una tasca complexa d'elaboració i reelaboració per obtenir la informació sol·licitada; i l'article 66.1.a) i b) del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (DTAIP).

Tenint en compte l'anterior, “determina la impossibilitat de facilitar-li determinades dades. La raó d'aquesta impossibilitat radica en què els programes informàtics de la Policia de la Generalitat- Mossos d'Esquadra no disposen d'eines que permetin discriminar la informació sol·licitada, la qual cosa comporta que l'única manera que l'Administració té per identificar-la és mitjançant un anàlisi i revisió individualitzada, de manera manual, del contingut de cadascun dels casos, tasca que resulta absolutament difícil, tenint en compte l'ampli període de temps sol·licitat. És més, no es podrien revisar comissaria per comissaria els arxius policials per destriar de manera manual el tipus de dada interessada”.

Pel que fa a la informació per municipis inferiors als vint mil persones al límit de protecció de dades personals referit en l'antecedent 5, s'afegeix el límit al dret a la intimitat o altres drets privats legítims (article 21.1.f), “ja que, a la pràctica, comportaria facilitar dades en relació a una persona identificable que pot estar incursa en un procediment judicial.

Facilitar informació, en municipis de menys de 20.000 habitants, relativa a les actuacions policials dutes a terme en un àmbit tan reduït comporta, de facto, rebel·lar dades personals que cal entendre queden fora de l'objecte de l'àmbit de protecció de la Llei 19/2014. El dret d'accés no equival a un dret del ciutadà a obtenir dades d'altres ciutadans que puguin ser objecte d'investigacions o comprovacions policials, ja que això vulneraria el dret d'aquestes persones a que aquesta informació no sigui revelada”. Refereix l'article 5 de la Llei Orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades personals tractades amb finalitats de prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d'infraccions penals i execució de sancions penals.

En darrer terme s'afegeix, “tenint en compte el principi de proporcionalitat que ha de regir l'aplicació dels límits, quan aquests siguin prevalents i, per tant, impeditius de l'accés, la denegació d'accés només ha d'afectar la part corresponent de la informació, de tal manera que cal procurar-ne l'accés restringit a la resta, no afectada pel límit a salvaguardar. Aquest accés parcial constitueix, doncs, una de les manifestacions més rellevants del principi de màxima obertura, que revesteix una especial importància a l'hora de permetre l'accés a, almenys, part de la informació d'interès. En aquest sentit i per tal de poder facilitar el màxim d'informació possible es va subministrar l'Excel amb les dades que era possible explotar sense que es pugui exigir un sobreesforç de recursos personals i temporals per la reelaboració d'aquesta informació tenint en compte les finalitats d'una bona administració i l'esperit que ha de guiar la transparència”.

12. El 12 de setembre la GAIP trasllada aquesta informació a la persona reclamant i l'adverteix que si en el termini de 5 dies hàbils no ens comunica el contrari, entendrem que dona resposta a la seva sol·licitud d'informació pública, i finalitzarem el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació. Aquesta notificació va ser acceptada el dia 20 de setembre.
13. El 23 de setembre la persona reclamant presenta alegacions que diuen: “en el document d'Excel mitjançant el qual es va donar accés, de manera parcial, a la informació sol·licitada en data 15 de juliol de 2024, si que es facilita informació prèvia al 2014 pel que fa als morts en accidents de caça. Hi ha dades des del 2006”. Això en relació a l'afirmació que no disposen de la informació ja que no està categoritzada en el programari informàtic i que no hi ha cap manera que es pugui determinar en base als arxius i al tractament de les dades de la DGP els accidents de caça que tinguin resultat lesiu abans del 2014.
I afegeix “Aquesta part no té coneixement de com funciona la Policia de manera interna, naturalment, però sorprèn el fet que hi hagi informació de les morts, però no dels ferits. És mitjançant aquest escrit que DEPANA manifesta la disconformitat amb la resposta de la Direcció General de Policia i que sol·licita se li doni accés a la totalitat de la informació sol·licitada, o que justifiqui l'accés de les dades referents a les morts, però no a les dades referents als ferits”.
14. El 8 d'octubre la GAIP demana informe a l'APDCAT d'acord amb el que estableix l'article 42.8 LTAIPBG. En la mateixa data, i en aplicació de l'article 42.9 LTAIPBG es comunica a la part reclamant l'ampliació del termini per resoldre en quinze dies.
15. El 10 d'octubre de 2024 la GAIP comunica al Departament l'ampliació de termini per resoldre i addicionalment i vist el criteri emprat per la Direcció General de la Policia contingut a l'informe de 19 d'agost en el sentit que “facilitar la informació per municipis inferiors a les vint mil persones afectaria al límit de protecció de dades personals i al dret a la intimitat o altres drets privats legítims, ja que, a la pràctica, comportaria facilitar dades en relació a una persona identificable que pot estar incursa en un procediment judicial”, aquesta Comissió considera necessari sol·licitar-vos que complementeu el vostre posicionament en el sentit d'evidenciar els elements de valoració que resulten determinants, o que heu tingut en compte, per a establir el llindar de 20.000 habitants com a límit, per sota del qual, facilitar la informació comporta la possibilitat de fer identificables a persones concretes.
16. El 20 de desembre de 2024 el Departament envia a la GAIP nota de resposta en relació al posicionament indicat en l'antecedent anterior que diu:
“En un primer lloc, s'ha de puntualitzar que el criteri dels 20.000 habitants no és un paràmetre fixe i que la seva utilització és concurrent amb la resta d'elements que es donen

dins cada una de les sol·licituds d'accés a la informació pública que es reben i es contesten per part de la DGP, així com en la publicació de les dades al Portal de Dades Obertes.

Cal fer esment, igualment, que l'objectiu últim d'aquest paràmetre és la protecció de drets fonamentals, especialment la intimitat i la protecció de dades de caràcter personal, així com garantir el caràcter reservat de les diligències policials.

Es considera que aquests elements quedarien compromesos si es facilitessin dades que permetessin la identificació de les persones relacionades amb els diferents procediments dels que es facilita informació.

La xifra de 20.000 habitants, criteri que també adopta el Ministerio del Interior, s'ha fet servir davant la necessitat d'establir un criteri objectiu que funcionés com a llindar davant la necessària protecció dels drets personalíssims implicats i del caràcter secret de les diligències policials, així com el deure de reserva professional determinat per la llei i d'aplicació als i a les agents de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra (PG-ME).

La divulgació de dades delinqüencials en poblacions per sota d'aquesta xifra d'habitants pot suposar un risc donat que la identificació de les persones pot ser relativament fàcil en aquest tipus de comunitats, on les connexions entre els membres són més estretes. Això fa que les dades sobre delictes siguin més fàcilment associables a individus concrets, augmentant el risc d'identificació directa o indirecta de les persones implicades (víctimes, testimonis o acusats). En canvi, en poblacions majors, la diversitat i la quantitat dels casos fa més difícil vincular les dades a individus específics.

Aquest problema es magnifica en els casos de delictes greus o de gran repercussió mediàtica, com la violència de gènere o els delictes sexuals, on la probabilitat d'identificar persones específiques augmenta considerablement.

D'altra banda, la publicació d'informació sobre determinats delictes en aquests municipis petits pot provocar també estigmatització i rebuig social, ja que les persones implicades poden ser fàcilment reconegudes per la comunitat, i això pot afectar la seva vida personal, social i laboral. La seguretat de les persones implicades també es pot veure compromesa, ja que la identificació pública pot exposar-les a represàlies, especialment en casos de crims sensibles com la violència domèstica, on la protecció de la privacitat és essencial per evitar nous riscos.

En aquest context, doncs, per garantir un equilibri entre transparència i protecció de drets individuals, la DGP publica al Portal de Dades Obertes de la PG-ME les dades sobre criminalitat agregades per ABP. Aquestes comprenen àrees geogràfiques més àmplies i menys identificables a nivell individual, i permeten oferir una visió global dels delictes en regions més grans, sense comprometre la seguretat ni la privacitat dels ciutadans, mantenint la seva confidencialitat.

Tanmateix, des de la DGP s'està treballant en cada cas individualment per si, depenent del

tipus delictiu i de les dades sol·licitades, és factible poder lliurar les dades en casos de municipis de menys de 20.000 habitants, atenent a tota l'argumentació esmentada anteriorment”.

17. El 13 de gener de 2025 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT que conclou: “Atès que la informació sol·licitada afecta dades relatives a la salut de les persones i pot incloure també informació sobre la comissió d'infraccions penals o administratives, les quals no comporten l'amonestació pública a l'infractor, no es pot facilitar informació que identifiqui directament les persones afectades, ni tampoc es pot proporcionar el nombre d'accidents de caça ni les circumstàncies associades, d'acord amb els termes de la sol·licitud, d'una manera que permeti la identificació indirecta de les persones implicades”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre l'objecte de la Reclamació, el dret d'accés parcial a la informació pública i límits

Considerant la manifestació formulada per la persona reclamant (antecedent 6) aquesta Comissió entén que, en fase de Reclamació, s'ha rebaixat la pretensió d'accés a informació pública formulada en la SAIP inicialment presentada al Departament d'Interior al manifestar explícitament que no sol·licita l'accés a una còpia dels atestats policials.

Així s'analitza la reclamació pel que fa a l'accés a la informació relativa al nombre d'accidents de caça amb resultat lesiu o mort dels darrers 30 anys, fent referència al municipi i la data en què van ocórrer. A més, s'ha de tenir en compte que la persona reclamant demana que es diferenciï entre els que van resultar en lesions i aquells que van resultar en morts, i, per cadascun d'ells, si la víctima formava part de la cacera o no, i, en cas afirmatiu, si l'accident va ser per la seva pròpia arma o per la d'un altre membre de la cacera.

En aquest punt, convé fer un aclariment previ pel que fa al concepte d'informació pública subjecte a la Llei de transparència. Pel que fa a les dades que puguin figurar en els sistemes d'informació dels mossos d'esquadra, concretament amb l'àrea de la PG-ME especialitzada en la investigació penal dels delictes contra el medi ambient (Àrea Central de Medi Ambient - ACME) i que té com a destinatari l'autoritat policial o governativa de la Generalitat i, per tant, si existien prèviament al moment en què es va formular la sol·licitud d'accés, han de ser considerades informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIGB. Aquesta consideració ho corrobora el fet que el mateix Departament ha lliurat les dades que ha pogut recavar del seu sistema d'informació de persones mortes (2006-2023) i persones ferides (2014-2023) tot i no haver-les facilitat al nivell de concreció sol·licitat. Per contra, aquelles dades que figurin en documents elaborats per aquest cos en l'exercici de les competències que li són pròpies com a autoritat judicial perquè impulsi, si escau, la investigació dels fets que s'hi constaten i la seva subsumpció en un tipus delictiu per part del ministeri fiscal i se'n derivi, si escau, el procediment judicial que correspongui. Aquest element fa que, en el marc d'aquestes actuacions judicials, al cos de Mossos d'Esquadra els hi és d'aplicació del règim dual de subjecció / exclusió que l'LTAIPBG aplica a les corporacions de dret públic, que només són subjectes obligats per la llei de transparència en relació amb les seves funcions administratives. La GAIP ja s'ha pronunciat en els mateixos termes en la resolució 708/2022, de 19 d'agost, en què es demanaven atestats policials, i en la resolució 47/2022, de 27 de gener, en què aquesta Comissió va inadmetre la reclamació d'un informe elaborat pels Mossos com a policia judicial i per l'autoritat judicial, perquè no era informació pública que pugui obtenir-se a l'empara de l'LTAIPBG.

Dit això, cal tenir en compte que el dret d'accés a la informació pública inclou qualsevol forma o suport en què aquesta informació hagi estat elaborada o en què es conservi (article 19.1 LTAIPBG). L'article 53.1 DTAIP concreta "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

Convé recordar que l'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la pròpia Llei (art. 2.c). I d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera

proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). Cal tenir en compte igualment que l'exercici d'aquest dret no resta condicionat a l'existència d'una motivació prèvia expressada per la persona sol·licitant (art. 26.2 in fine de l'LTAIPBG). La persona reclamant, representant d'una entitat que actua per a la defensa, l'estudi i la conservació del patrimoni natural, refereix el seu dret d'accés a la informació sol·licitada a l'empara del Títol II de la Llei 27/2006, l'article 4 del Conveni d'Aarhus i, supletòriament, l'LTAIPBG.

Pel que fa a les dades de caràcter personal, malgrat que el Departament refereix l'article 5 de la Llei Orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades personals tractades per a finalitats de prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d'infraccions penals i d'execució de sancions penals, si bé pot entrar dins de l'àmbit d'aplicació de la referida dia Llei orgànica en la mesura que aquesta informació es va recollir per autoritats competents en el marc d'investigació i, si escau, pel posterior enjudiciament d'infraccions penals la finalitat per a la qual es fa la comunicació no forma part de les finalitats previstes a l'article 1 i, per tant, a aquest tractament de dades personals li és d'aplicació el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (RGPD), tal com es desprèn de l'article 2.3.a) de la Llei orgànica 7/2021.

L'article 4.1 RGPD considera dada personal tota aquella informació d'una persona física identificable o identificable i el considerant 26 del RGPD en relació amb aquest article, disposa que per determinar si una persona física és identificable "[...] deben tenerse en cuenta todos los medios, como la singularización, que razonablemente pueda utilizar el responsable del tratamiento o cualquier otra persona para identificar directa o indirectamente a la persona física. Para determinar si existe una probabilidad razonable de que se utilicen medios para identificar a una persona física, deben tenerse en cuenta todos los factores objetivos, como los costes y el tiempo necesarios para la identificación, teniendo en cuenta tanto la tecnología disponible en el momento del tratamiento como los avances tecnológicos. Por lo tanto, los principios de protección de datos no deben aplicarse a la información anónima, es decir información que no guarda relación con una persona física identificada o identificable, ni a los datos convertidos en anónimos de forma que el interesado no sea identificable, o deje de serlo. En consecuencia, el presente Reglamento no afecta al tratamiento de dicha información anónima, inclusive con fines estadísticos o de investigación". Convé afegir que el considerant 27 en relació amb aquest mateix article exclou de la protecció de dades personals les persones difuntes i això afecta, per tant, a les dades de les persones que hagin perdut la vida com a resultat de l'accident. En aquest mateix sentit s'expressa l'article 2 de la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

D'entrada, conèixer el nombre d'accidents de caça no és informació que, per si mateixa, permeti identificar o fer identificables persones físiques. No obstant això, facilitar la informació segmentada per municipi i data en què van ocórrer, diferenciar entre els casos amb resultat de lesió o de mort, si la víctima formava part de la cacera o no, i en cas afirmatiu, si l'accident va ser causat per la seva pròpia arma o per la d'un altre membre, conèixer simultàniament tota aquesta informació pot determinar un risc raonable d'identificació de les persones afectades. I més si l'accident ha ocorregut en un municipi amb poca població, amb molta o poca tradició de caça, o altres elements que poden possibilitar la identificació de les persones físiques si, a més, se'n coneix la data.

En el cas concret, a més, les persones potencialment afectades no són només les víctimes de l'accident de caça sinó també les persones autores de l'accident en el cas que aquest no hagi estat per autolesió.

Dit això, des de la perspectiva de les categories de dades personals que poden veure's afectades per la sol·licitud, sembla clar que la persona reclamant podria conèixer de manera indirecta dades relatives a la salut de la víctima (com a mínim, que ha patit una lesió) i, si s'escau, les dades relatives a la comissió d'una infracció penal o administrativa, tant per part de qui va causar la lesió o la mort d'una altra persona, amb independència que hagi estat amb dol o imprudència, com també respecte de d'altres persones que hagin participat a la cacera, incloent-hi la pròpia víctima si, per exemple, no es disposava dels permisos pertinents per la pràctica de la caça, o de llicència de caça, etc. Per tant, aquesta informació podria afectar a dades de salut de la víctima i la comissió d'una infracció penal o administrativa per aquesta o per una tercera persona, i en conseqüència és necessari prendre en consideració el que determina l'article 23 LTAIPBG ja que la informació amb la segmentació demanada permetria la identificació indirecta de la/les persones afectades/implicades. I sobre la possible identificació de les persones afectades en àmbits reduïts és convenient fer esment el que preveu el Dictamen 05/2014 sobre tècniques d'anonimització del Grup de Treball sobre Protecció de Dades de l'article 29, l'agregació és una tècnica d'anonimització que ha d'impedir "[...] que un interesado sea singularizado cuando se le agrupa junto con, al menos, un número k de personas. Para lograrlo, los valores de los atributos se generalizan hasta el punto de que todas las personas acaban compartiendo el mismo valor. Por ejemplo, al reducir la granularidad de un lugar (de ciudad o región), muchos interesados compartirán esos valores ...".

Tenint en consideració els arguments esgrimits pel Departament en la nota emesa el 20 de desembre respecte al criteri dels 20.000 habitants (antecedent 15), que aquesta informació afecta a dades personals que podria ser identificades, que parcialment s'ha lliurat informació a un nivell de segmentació (any, motiu, província/comarca o grup de comarca en el cas de comarques amb un nivell poblacional baix) i que el Departament ha manifestat que "han estat

facilitades totes aquelles dades de les que es disposa" (antecedent 10.2), es desestima el dret d'accés a la informació sol·licitada pel que fa als accidents de caça amb ferits.

Pel que fa als accidents de caça amb resultat de mort, s'estima parcialment el dret d'accés pel que fa a la data, municipi i motiu ja que la protecció de dades no afecta a les persones difuntes i es desestima conèixer si la mort ha estat per autolesió o no perquè en cas d'un accident amb mort causat per una tercera persona, podria comportar la seva identificació d'acord amb els criteris indicats en els paràgrafs anteriors.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics i de les dades a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

L'article 67 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxius i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxius digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

Pel que fa a la gestió de les dades, el referit Decret 76/2020 li dedica el capítol I del títol II. Concretament, l'article 10 estableix un model de govern de les dades, que és l'instrument organitzatiu que determina els criteris i elements que defineixen el govern de les dades de l'Administració de la Generalitat, estableix els criteris, els responsables del seu desplegament, principis i requeriments així com els subjectes obligats. L'article 19 regula l'accés de les persones a les dades i l'apartat 1, diu "els subjectes de l'article 2 d'aquest Decret impulsen, per defecte, l'obertura de totes les dades que estan en el seu poder com a conseqüència de la seva

activitat o de l'exercici de les seves funcions, incloses les que li subministren altres subjectes obligats per qualsevol normativa, i faciliten tots els mecanismes per garantir l'accés de les persones a aquestes dades, d'acord amb la normativa vigent de protecció de dades i la de transparència i dret d'accés. Se n'exceptuen les dades la publicitat de les quals resti prohibida d'acord amb l'ordenament jurídic vigent”.

El Model de govern de les dades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic aprovat per l'Acord de Govern GOV/158/2023, de 25 de juliol (DOGC 8967) pretén regular “un dels elements fonamentals de la gestió dels serveis basada en les dades” i “garanteix que podran gestionar-se durant tot el cicle de vida a fi d'obtenir la seguretat, traçabilitat, integritat, confidencialitat, privacitat i disponibilitat d'aquestes dades”. Entre els objectius i eixos (punt 2) d'aquest Model s'estableix garantir l'accés a les dades seguint els estàndards de seguretat i de privacitat (d), determinar les responsabilitats per a una gestió eficaç (e), maximitzar la reutilització (g), entre altres. A més, cal establir una estructura que asseguri la gestió arxivística de les dades i la conservació durant el temps que sigui necessària per a la finalitat per a la qual s'ha generat o incorporat a la gestió documental (punt 5.9).

L'ordre CLT/172/2014, de 14 de maig, per la qual s'aprova el protocol de gestió de documents electrònics i arxiu de la Generalitat de Catalunya, fixa les directrius corporatives en matèria d'arxiu electrònic. Aquesta ordre, d'acord amb la Disposició transitòria sisena del referit Decret 76/2020 és vigent fins que s'aprovi el model organitzatiu que ha preveure la planificació, el seguiment i avaluació dels resultats, participació en la definició dels sistemes d'informació corporatius transversals i disposició dels recursos necessaris per fer efectiu el desplegament de l'Administració digital.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, “els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen” i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 de gener de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1030/2024 i declarar parcialment el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir a la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior de que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 2 dins del termini màxim de dos mesos.

3. Requerir al Departament d'Interior informar la GAIP, dins del termini d'un mes, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1030/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.